

POSTANOWIENIE

18 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 18 czerwca 2026 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku J. K.

z udziałem M. W.

o podział majątku wspólnego,

na skutek skargi kasacyjnej M. W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 21 lutego 2024 r.,

XXVII Ca 715/23,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

(G.G.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 października 2022 r., I NS 285/19, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania wchodzi odrębna własność lokalu mieszkalnego o wartości 765 731 zł, dokonał podziału majątku wspólnego i przyznał mieszkanie uczestniczce z obowiązkiem spłaty w wysokości 382 865,50 zł oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki 45 997,99 zł i 45 868,33 euro tytułem zwrotu wydatków poczynionych z majątku osobistego, 40 410,96 zł tytułem zwrotu nakładów i 1500 zł tytułem odszkodowania za dokonanie darowizny z majątku wspólnego, a od uczestniczki zasądził na rzecz wnioskodawcy 52 637,61 euro tytułem zwrotu wydatków, 40 410,96 zł tytułem zwrotu nakładów, 125 815 zł

tytułem wynagrodzenia za korzystanie ze wspólnego mieszkania i 4800 zł za dokonanie darowizny z majątku wspólnego.

Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem zaskarżonym skargą kasacyjną oddalił apelację uczestniczki.

Uczestniczka postępowania wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na nieważność postępowania z powodu rozpoznania apelacji w składzie niezgodnym z przepisami prawa (art. 379 pkt 4 k.p.c.), tj. przez sędziego powołanego na urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa w składzie sprzecznym z Konstytucją RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istnieje spór o wykładnię art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji RP: czy przepis ten pozostawił ustawie wskazanie organu wybierającego 15 sędziów do KRS, czy też przepis ten zakłada w sposób dorozumiany, że ten organ powinien zostać wyłoniony przez sędziów (ew. ogół sędziów stanowi ten organ). Jednak spór ten jest bez znaczenia dla oceny zgodności składu sądu z przepisami prawa (art. 379 pkt 4 k.p.c.). Sporny art. 9a u. o KRS, stanowiący o wyborze 15 sędziów do KRS przez Sejm, nie dotyczy powoływania sędziów. Analogicznie spór o konstytucyjność ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu nie ma wpływu na obowiązywanie ustaw przyjętych przez władzę ustawodawczą, wyłonioną w sposób spreczny z Konstytucją. Jeżeli Trybunał Konstytucyjny stwierdza niezgodność ordynacji wyborczej z Konstytucją, to wyrok ten stosuje się dopiero przy następnych wyborach (art. 190 ust. 3 Konstytucji). Sporne jest, czy określając skutki wyroku Trybunał może określić datę wygaśnięcia kadencji Sejmu lub Senatu, czyli postanowić o jej skróceniu ze względu na wybór tych organów w sposób spreczny z Konstytucją. Jednak niewątpliwie Trybunał Konstytucyjny nie może skrócić kadencji żadnego organu z mocą wsteczną i nie może postanowić o nieobowiązywaniu jakiegokolwiek ustawy ze względu na jej uchwalenie przez władzę ustawodawczą wybraną na podstawie niekonstytucyjnej ustawy.

Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa reguluje procedurę podejmowania uchwał w przedmiocie wniosku do Prezydenta RP o powołanie sędziego na urząd

i jest to procedura odrębna od procedury wyboru 15 sędziów do KRS, niekwestionowana w skardze kasacyjnej. Ponadto nawet stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności tej procedury z Konstytucją nie mogłoby być podstawą do przyjęcia sprzeczności z prawem składów z udziałem sędziów powołanych w niekonstytucyjnej procedurze ze względu na nieusuwalność sędziów (art. 180 pkt 1 Konstytucji).

Dodatkowo Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z 25 marca 2019 r., K 12/18, stwierdził zgodność art. 9a u. o KRS z Konstytucją, co wiąże wszystkie organy Rzeczypospolitej Polskiej (art. 190 ust. 1 Konstytucji).

Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dariusz Pawłyszcz

(G.G.)

[a.ł]